

بسم الله الرحمن الرحيم

سکوت در برابر نظام سرمایه‌داری وحشی تا کی؟!

(ترجمه)

خبر

نویسنده "دییغو هارانز" در روزنامه "بوبلیکو" اسپانیایی مقاله‌ای را تحت عنوان "شکست اقتصادی پشت دروازه ها .. آنچه که دولت‌های بزرگ از آن هراسانند" به رشته تحریر درآورده و چنین بیان می‌دارد که کشورهای G7، صاحب بزرگترین اقتصاد جهان بار دیگر به شکست اقتصادی مواجه خواهند شد و این مصیبتی است که این کشورها در شروع سال مالی 2009 برای اولین مرتبه بعد از ایجاد این مجموعه در سال 1975، شاهد آن بوده است. (منبع: الجزیره

نت 22\09\2019)

تبصره

نویسنده بیان داشته که وضعیت اقتصادی کنونی جهان شاهد فروپاشی‌های سیاسی، مالی و تجاری بوده که در نتیجه جنگ‌های اقتصادی ترامپ، که از شروع تابستان 2018 راه‌اندازی نموده، به وجود آمده است، و هم‌چنان نتیجه پیامدهای سیاست استبدادی امریکا که تکیه بر مقابله با چین، روسیه، ایران و کوریای شمالی دارد و سیاست‌های برهم خورده و چند پهلوئی خارجی امریکا می‌باشد، بر علاوه این‌ها خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا پیامدها و تأثیرات منفی را بر اقتصاد کشورهای بزرگ اقتصادی برجا گذاشته است.

هم‌چنان آگاه امور اقتصادی در موسسه "دیلویت" در بازسپرس ایان ستیورات گفته است: "از دیر وقت بدینسو پیش آمدن شکست اقتصادی هم‌زمان، در همه دولت‌های صنعتی بزرگ توقع می‌رفت، اما این سناریو به صورت بسیار منطقی باقی می‌ماند و امکان فروپاشی همه در یک وقت تا رسیدن به خطوط سرخ انتظار می‌رود."

نویسنده "دییغو هارانز" در بیاناتش در باره اقتصاد دولت‌های بزرگ، نگاه کوتاهی انداخته بر بحران اقتصاد امریکا، و مرض نابود کننده که اقتصاد جاپان با آن مواجه است، دوری از پیشرفت و منزوی شدن اقتصاد آلمان و حالت پوشیده و غیر قابل اعتماد در اقتصاد فرانسه و نشانه‌های منفی که اقتصاد ایتالیا شاهد آنست و آنچه که بریتانیا از خطر ترک بسیاری از شرکت‌ها و فرار بهره برداران با آن روبرو است، تا جایی که بر سه دوراهی و تنگنای سخت خروج از اتحادیه اروپا قرار گرفته است، اما کانادا در جمع هفت کشور بزرگ تنها کشوریست که چشم‌های به آن دوخته شده، اگرچه بهترین رشد اقتصادی را برای خود بوجود آورده؛ اما پس لرزه‌های کشمکش‌های دولت‌ها باعث قطع صادرات این کشور گردیده است.

سخن از بحران‌ها و فروپاشی‌های اقتصاد جهانی امر جدیدی تازه نیست؛ بلکه در قرن اخیر بارها تکرار شده است، البته گاهی قوی و گاهی ضعیف و توقع تکرار این واقعیت تا زمانی باقی است که جهان با نظام گنبدیده سرمایه‌داری رهبری می‌گردد، نظامی که در درونش شکست و ناامیدی را حمل می‌کند و تولیدکننده دردها و بحران‌هاست و پیروان آن مالک راه‌های حل و درمان نیستند، زیرا آن‌ها به سبب اصلی درد ندیده و فقط به عوارض ظاهری می‌نگرند؛ بنابراین راه‌حل‌های اصلاحی‌شان بر پیچیدگی‌ها افزوده و سبب افزایش عقب‌افتادگی اقتصاد دولت‌ها و فقر و هلاکت ملت‌ها خواهد شد.

چگونه این‌طور نشود! در حالی که سرمایه‌های فراوان روی هم انباشته و در دست تعداد اندکی از سرمایه‌داران صاحب نفوذ قرار گرفته که اعمال‌شان را فقط به ترازوی منفعت خود و نابودی دیگران می‌سنجند. از این سبب می‌بینیم که داشته‌های ملت‌های را غارت می‌کنند که مورد شکارشان قرار گیرند.

سازمان‌های تجارتي جهانی و امثال آن وسایلی برای تسلط و نیرنگ و جمع‌آوری سرمایه‌ها برای رساندن به خزانه‌های باد کرده‌ای‌شان است و بس. به الله سوگند که این قانون جنگل (بقاء گردن کشانِ قدرتمند) است. اما ناکامی در ارائه راه حل که دانش‌مندان اقتصاد در غرب به آن مواجه اند؛ به بینش اشتباه‌شان نسبت به نظام سرمایه‌داری ارتباط می‌گیرد که خود در علاج مشکلات اقتصادی ناکام مانده است؛ چون آن را در مقایسه با اقتصاد کمونیسم که نابود شد، بهترین راه حل موجود می‌دانند. در عین حال خود را به نادانی تمام زده و از نظام اقتصادی اسلامی چشمان‌شان را می‌بندند؛ نظامی که به تنهایی قدرت بر حفاظت زندگی اقتصادی آرام برای تمام بشریت بدور از گوشه‌گیری، فروپاشی و بحران‌ها داراست.

نظام اقتصادی اسلام که دولت اسلامی بیش از سیزده قرن آن را تطبیق نمود و مردم در آن با فراخی و خوشی زندگی کردند و هرکس به اندازه که مستحق بود از بیت المال مسلمان‌ها بر اساس نیازش می‌گرفت، برابر بود که مستحقین سهم خود را از آن چیزی که دولت در برنامه‌های مورد نیاز از واردات ملکیت عامه به مصرف می‌رساند، به دست می‌آوردند و یا از طریق زکات و صدقات که به فقراء، مساکین و قرض‌داران جمع‌آوری می‌شد، نیازهای‌شان برآورده می‌گردید، و هم‌چنان آنچه را که دولت از ملکیت‌هایش قطعه‌قطعه برای کسانی که توانایی بهره‌گیری را دارند می‌دهد تا مشغول کار شوند و کفایت مصارف خود و فامیل خود را بکنند تا از این طریق تعداد فقراء به پائین‌ترین حد ممکن کاهش یابد.

مطمئناً بزرگی نظام اقتصادی اسلام به سبب عظمت ذاتی است که آن را وضع کرده است، ذات خلق‌کننده، روزی دهنده، دانا و آگاه به تمام آنچه که مخلوقات‌اش نیاز دارند و با آن امور زندگی‌شان را تنظیم می‌کنند و به سبب آن زندگی گوارا و فراخ برای‌شان مهیا می‌گردد. به اذن الله متعال، ما در زمان نزدیک به تحقق وعده الله سبحانه و تعالی و مژده رسول الله (درود و سلام پروردگار بر او باد) به خلافت راشده بر منهج نبوت قرار داریم که از خلیفه‌های آن در آخر زمان خلیفه‌ای است که مال را چون خاک پاش می‌دهد و نمی‌شمارد و این به سبب زیادی اموال، غنائم، فتوحات، و سخاوت نفس‌ها و عدالت با تمام رعیت است. از الله متعال می‌خواهیم که آن روز به زودی فرارسد!

مترجم: حبيب الرحمن محمدى